

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Milostenia adevărată.

Vieța noastră este în mod hotărîtor influențată în rîndul întîiu de acțiunile noastre, dar de multe ori și acțiunile altora îi dau întorsătură nouă, fericită sau dezastruoasă. Tesătura acțiunilor noastre și ale altora, încît ne ating pe noi, dau acea înfățișare a vieții noastre, ce se numește: soartă. Și adeseori soarta unui frate de al nostru ar fi mult schimbată spre bine prin intervenția unuia sau altuia, — dar aceasta intervenție nu are loc.

Nu are loc, căci omul de azi câteodată este prea rațional. Când e vorbă să-și satisfacă vreo pasiune, să-și îplinească vreo dorință, atunci nici o oboseală nu este prea mare, nici o cheltuială nu e prea multă, — dar când ar putea să ajute pe alții, atunci se socotește bine.

Acolo dă de unde așteaptă dobânzi, acolo face bine de unde așteaptă și el un mai mare bine decât

cel depus și îl iubește pe acela, care această iubire o răsplătește cu iubire. El este în sentimente socotit, în acțiuni măsurat și în principii desgustător de utilitarist.

Cît de departe este El în sentimente și în principii de dulcele Mîntuitor, care în vorbirea de pe munte ne-a spus: „Căci de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei. Și de faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii așa fac. Și de dați împrumut dela cari așteptați a lua înapoi, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii păcătoșilor dau împrumut, ca să ia întocmai.

Însă iubiți pe vrășmașii voștri, și faceți bine și dați împrumut, nimica așteptînd, și va fi plata voastră multă, și veți fi fiii Celui Preaînalt: căci el este bun spre cei nemulțămitori și spre cei răi.

Deci fiți milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv.“

Dar el nu privește pe Tatăl lui și nu știe că pe lângă cel mai rațional procedeau își face rău, îngrozitor de rău, căci își pierde pentru lucruri trecătoare și mici, dreptul de a se numi fiul Celui Preaînalt și „răsplata multă“ și îndurarea Lui pe care chiar Fiul le-a promis acelor, care sunt intradevăr milostivi.

Deaceea noi vom fi mai cuminți, vom avea cumințenia creștinului bun, nutrită din izvorul etern al ideilor lui Isus. Deci:

Vom iubi și pe aceia, care nu ne iubesc.

Vom face bine și acelor, care ne fac nouă rău.

Vom da și acelor dela care nu așteptăm nimic.

Ne vor fi și vrășmașii frați.

Dulce Isuse, îți promitem aceste!

I. B.

O nouă minune la Lourdes.

Un copil de 10 ani, paralytic din naștere, s'a făcut sănătăs în apa miraculoasă a peșterii.

cit, care cu ajutorul cârjelor

În locul făcător de minuni, în *Lourdes*, în ziua de 20 Septembrie, o nouă minune a făcut să tacă gurile necredincioșilor.

În apa făcătoare de minuni a peșterii s'a vindecat un copil neputincios din naștere, care nu putea să umble și primii pași — fără cârje le-a putut face numai după vindecarea vrednică de admirația tuturor.

Micul olog — care acum a devenit cu renume mondial prin minunea întâmplată — îl cheamă *Parta Carlo*. Cu zece ani înainte s'a născut în *San Remo*.

Văzând că alții copii se joacă în voie, s'a socotit, că împreună cu alți peregrini, să cerceteze și el *Lourdesul*, cu scopul, ca să găsească vindecare — pe care medicii nu i-au putut da.

Peregrinii buni la suflet, l-au dus cu ei pe micul neferi-

sale s'a tras în peștere, a intrat în apa isvorului și fierbinte s'a rugat pentru vindecare.

Când a ieșit din apă, a observat, că picioarele-i neputincioase capătă viață și că — și fără sprijin — poate să stea în picioare, mai mult, poate să umble.

Minunea s'a făcut și micul paralytic a devenit om întreg.

Vestea vindecării lui *Parta Carlo* s'a răspândit repede. Mulțime mare de peregrini s'a adunat în fața peșterii și a sărbătorit cu însuflețire pe eroul minunei. Vestea a ajuns și la *San Remo*, în orașul său natal, unde o mulțime imensă l-a așteptat la sosire și l-a petrecut cu adevărat triumf la biserică, unde copilul cu rugăciuni ferbinți a mulțumit lui Dumnezeu vindecarea-i miraculoasă și marele dar al sănătății.

Mismar

Zece porunci pentru mame.

1. Nu vorbi nici odată cătră copilul tău în ton de ceartă.

2. Nu pedepsi nici odată neprecugetat, explică totdeauna și du copilul la sentimente mai bune prin mijloace blânde.

3. Nu suprima niciodată dorințele și voința copilului; lasă-l să plănuiască. — Nu poți ști ce valoare ucizi în el, dacă-l constrângi întru toate între margini convenționale. —

4. Nu-l înfrica niciodată, nu picura spaima în sufletul lui. Copilul să nu se teamă de nimica. Nici de medic, nici de școală, nici de viață, nici de viitor.

5. În fața copilului nu-ți pierde cumpătul niciodată. Copilul tău să nu te vadă eșită din fire sau pierzându-ți răbdarea.

6. Nu-l răsfăța cu dragoste de maimuță; să nu treci toate cu vederea. Observă toate greșelile și le pune la punct, însă cu cumpăt și moderat.

7. Nu fă din copilul tău giuvaer de casă. Nu-l sili să se producă în fața străinilor. Nu-l pune pe un plan cu cățelușul.

8. Nu-l râde niciodată

dacă greșește în expresiuni sau dacă se arată neștiutor. Poți să-l coregi, dar în mod serios, ca prietin bun.

9. Nu cere ascultare „necon condiționată.” Dacă pretinzi ceva dela copilul tău, nu motiva cu aceea, că : „așa vreau” sau „mie așa îmi place” sau : „eu poruncesc.” Mai mult vei ajunge, cu explicații raționale, amăsurate priceperii copilului.

10. Nu-l sili; ca să se îndestulească cu societatea ta. Copiii se potrivesc cu copii, iar cei mari cu cei mari. Mulți copii uresc pe mamele lor, pentru că din egoism matern îi lipsesc de societatea acelora, cari sunt de o vârstă cu ei.

(După isvor american).

Titu Berinde

Domnul este îndurător.

Copilul plânge. Mama îl liniștește. Tatăl tace. Copilul nu conținește de a plânge. Ori ce osteneală e zădarnică. Lacrimile nu i se uscă. Tatăl îl ceartă cu răbdare, mai de multe ori. Pleacă după mijloc de pedeapsă, dar numai... pleacă, ca să fie liniște în casă. Pedeapsa vine numai târziu. Ce sa întâmplat?... El este părintele copi-

lului său. Proprietatea părintelui este : *miser cordia*, îndurarea.

Privește : Augustin cât timp nu ascultă de mamă sa, deși cât plânge, cât se roagă ea pentru el înzădar. Și totuși gura ei nu rostește cuvinte de blestem. Ce e aceasta?... Ea este mama copilului său. Nota mamei este : *miser cordia*, îndurarea.

Evangelia încă ne arată un servitor, care a adunat mulțime de datorii. Când a fost gata să se innece sub greutatea lor, când a văzut că se apropie pedeapsa, plânge, se roagă și; *Domnul îndurându-se... îi iartă toată datoria.* Ce este aceasta? Domnul este tată. Nota Lui este : *miser cordia*, îndurarea.

* * *

Sf. Toma zice : dintre perfecțiunile lui Dumnezeu se manifestă, mai des : îndurarea. Pentru că El este : *repede în îndurare și întârzielnic în mânie*

Privește !

1. Adam păcătuiește, deși câte haruri a primit dela Dumnezeu. Și totuș, Dumnezeu nu se grăbește cu pedeapsa. Totuș trebuie să sosească. Ce face Adam? *De seară, când umbla Domnul în grădină, Adam s'a ascuns.* Parcă venea plimbându-se Domnul, căci el este târzielnic în mânie.

2. In timpul lui Noe, omenirea a decăzut prin păcat. Domnul nu se grăbește cu pedeapsa. Lui Noe îi poruncește, să clădească corabie și să vestească, că se apropie timpul mâniei Domnului. Dar, Doamne,

oamenii vor vedea că Noe clădește corabie... Chiar asta vreau, să vadă... Când corabia a fost terminată, a durat mult timp, până când au intrat animalele. Când corabia s'a închis, încă șapte zile a așteptat Domnul. Și a plouat 40 de zile. Pentru ce? Observi, că *Domnul întârzie cu pedeapsa.* Așteaptă, nădăjduiește, de cum va apropierea pericolului va îndrepta oamenii.

3... Tu te înduri... și nu cauți la păcatele oamenilor, ca să se întoarcă, așa ne spune cartea înțelepciunii. Oare așa este?... *Sodoma și Gomorha au păcătuit mult, păcatele acestor orașe au strigat după pedeapsă, și vezi, Domnul nu se grăbește... Mă voi scobori... ca să văd, ca să știu... dacă este adepărată plângerea.* Ce vrea Domnul? Nu vrea să creadă răul... *pentru că întârzie la pedeapsă.*

4. Profetul David zice : *a Ta este ziua și noaptea... Tu ai pus margini pământului; Tu ai făcut primăvara și vara.* Cardinalul Hugo se întreabă : toamna și iarna nu sunt făcute de Domnul? Pentru ce nu vorbește despre aceste David? El și răspunde : toamna și iarna însemnează dreptatea lui Dumnezeu. Profetul însă dorește — mai mult — să vorbească despre îndurarea lui Dumnezeu. Pentru ce? Pentru că suprema perfecțiune a Domnului este : îndurarea. Pentru că : este târzielnic la pedeapsă.

5. Domnul l-a trimis pe profetul Iona în Ninive, ca să vestească pocăință : *încă patru-*

zeci de zile sunt și Ninive va pieri. Pentruce amenință Domnul? Pentrucă . . . întârzie a pedepsi. Sf. Augustin zice: nu mă tem de Dumnezeu, când amenință, pentrucă . . . întârzie la pedeapsă. Inșă când tace, . . . atunci, atunci este pericol.

6. Înainte de pustiirea Ierusalimului încă a amenințat; pânăcând n'a dat timp de pocăință, până atunci n'a pedepsit.

7. Cu noi încă a fost îndurător, chiar și amenințător și totuș așteaptă. . . pentrucă este târzielnic la pedeapsă.

* * *

Domnul este îndurător, nu abuzează de înăurarea Lui. A iertat și tâlharului. Dar a dat numai pildă, ca să nu desnădăjduști. Dar este o singură pildă ca să nu abuzezi. El este îndurător și în timp oportun te ascultă. Dar . . . ține penitență.

Mismar

Crucifixul sângerând dela Asti.

În institutul Fiicelor Sf. Ana din Asti s'a petrecut faptul următor:

Maria Tartaglina avea pe genuflexorul ei o cruce al cărei Răslnit era de gips. La 11 Aug. 1933 Maria fu cuprinsă de simptome de o mare tristeță. Mântuitorul o făcu să înțeleagă, cât de ofensată este Inima Sa din pricina grozavelor crime și sacrilegiilor ale oamenilor. Totodată o îndemnă să repare toate aceste cum va putea mai bine. În acest timp îndreptându-și privirile spre cruce i se părea că din rana coastei curge sânge. Ca să se asigure, puse degetul, care se umplu de sânge. Ea observă acest lucru îndată după masă. La ora 3 se repetă acelaș lucru. Acest fapt a fost observat nu numai de Maria ci și de altă soră și de preotul institutului.

La 27 Sept. faptul se repetă din nou în fața mai multor martori dintre cari 4 preoți.

Episcopul Mons. Umberto Rossi, orându-i o anchetă, pre-

scriind felul cum trebuie făcută. Au fost ascultați 11 martori, cari cu jurământ au relatat cele de mai sus.

Apoi a fost examinat sângele provenit din rana crucii de către 3 profesori dela Institutul legal al Univ. din Turin și a fost găsit, că e cu adevărat sânge omenesc. Insuși crucifixul de gips a fost examinat prin raze și nu s'a găsit nimic, ce ar putea să dea sânge omenesc.

Rezultatul anchetei fu publicat de însuși Episcopul, care a confirmat oficial faptele, bazat pe mărturiile adușe.

Totodată Episcopul socotește cele petrecute ca o solie trimisă din cer în decursul Anului Sfânt, care să reamintească de durerea produsă Mântuitorului de păcatela grozave săvârșite astăzi în lume; de iubirea nemărginită a Inimii sale, jignită așa de mult prin purtarea oamenilor și cerința de a satisface pentru aceste nelegiuiri; de mila pe care o nutrește față de toți, cari caută să împlinescă cu râvnă aceasta sfântă dorință.

Calendar săptămânal.

30 Septembrie — 7 Octombrie 1934.

30. Dumineca II d. In. sf. Cruci Ap. II Cor.

6, 16. Ev. Luca 6, 31 M Grigore † 330

1. Luni Ap. Ananie

2. Marți M. Ciprian

3. Mercuri M. Dionisie † 117

4. Joi C. Ieroteu

5. Vineri M. Haritima

6. Sâmbătă ap. Toma † 75.

„Să nu vă dați după veacul acesta ci să vă prefaceți întru înnoirea minții voastre, ca să adeveriți voi, care este voia lui Dzeu cea bună și plăcută și deplină.”
(Rom. 12. 2.)

„Fericit este cel ce așa trăiește în viață, cum dorește să se afle în moarte.”

„Astăzi este omul și mâne nu se mai vede. Iar dupăce a dispărut, incurând piere și amintirea lui.”

(Urmarea lui Hristos)

5, 6, 7, Congresul General al Agrului la Lugoj.

